

EEN IMPRESSIE VAN DE STADSGESPREKKEN MET PROFESSIONALS

In vele gesprekken deelden inwoners, werkenden, werkzoekenden, studenten, mantelzorgers en vrijwilligers hun wensen, zorgen en ideeën. Zij spraken onder meer over werk en werkloosheid, vrijwilligerswerk, een zinvolle invulling van de dag, de balans tussen zorg, werk en privé, erbij horen en ertoe doen. Daarop volgde een serie stadsgesprekken professionals, onder meer van de gemeente, maatschappelijke instellingen, het onderwijs, ondernemers en werkgevers. Zij kwamen uit op drie aandachtsgebieden om mensen te ondersteunen en stimuleren het optimale uit hun leven te halen.

- A. Voor iedereen school/werk dat ertoe doet
- B. Recht doen aan ondernemerschap
- C. Trots op vakmanschap

A. VOOR IEDEREEN SCHOOL/WERK DAT ERTOE DOET

In de werkgroepen wordt besproken hoe belangrijk het is om perspectief te bieden: voor iedereen een baan of scholing in plaats van een uitkering. Iedereen heeft recht op gelijke kansen om zijn talenten te ontwikkelen: jongeren, ook zonder startkwalificatie, en inwoners zonder betaald werk. Uitgangspunt is dat iedereen 32 uur per week een zinvolle daginvulling heeft die leidt tot sociaal/economische zelfredzaamheid. Dit kan zowel stedelijk als in de wijk. Denk aan een initiatief als 'Chef's level', waarin onderwijs en werkgevers samen kansen bieden aan jongeren. Perspectief bieden is bovendien een middel tegen ondermijning. Een serieuze en duurzame invulling weerhoudt mensen ervan om voor kortetermijnoplossingen te kiezen, bijvoorbeeld via illegale praktijken.

Kansen op werk en afronden scholing kunnen vergroot worden door een andere aanpak en betere aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt. Met de 'Jeugdwerkloosheidsvrije Regio' zijn we al op de goede weg, maar een gezamenlijke focus en aanpak tussen werkgevers, reïntegratiepartners en onderwijs kan beter. In de werkgroepen komen verschillende onderwerpen en oplossingen voorbij. Zoals doorlopende leerlijnen en niet alleen een 'warme overdracht' tussen BO en VO, maar ook tussen VO en beroepsonderwijs. Haal de werkgevers al op het primair onderwijs de school in, start dan al met loopbaanbegeleiding. Laat leerlingen concreet zien waar ze het voor doen. Zorg dat het (beroeps)netwerk van kinderen en jongeren vergroot wordt, denk aan de methode weekendschool. Zorg voor mentoren naast de leerkrachten, bijvoorbeeld studenten van de Hogeschool.

Durven loslaten

Jeugdprofessionals horen voortdurend van jongeren dat de overheid niet alles voor hen moet regelen, maar het

de jongeren zelf moeten laten organiseren. De overheid moet daarin dapper zijn en durven loslaten. Een idee is om een kleine groep jongeren een bepaald bedrag te geven dat zij vrij mogen besteden met als doel ze een stap verder te helpen op de arbeidsmarkt. Deze jongeren volgen om te zien wat er gebeurt en wat we daarvan kunnen leren. Dit proces vervolgens laten filmen, is niet alleen leerzaam voor de jongeren, maar ook zorgt voor enige druk om het geld verstandig te benutten. Een soort 'vertrouwen re-integratie experiment'. Loslaten en vertrouwen op wat er gebeurt. Eventueel werkgevers benaderen om mee te werken als carrièrecoaches om jongeren te ondersteunen en te voeden met ideeën.

Diploma als ticket naar succes?

Er wordt gesproken over het uitgangspunt dat iedere jongere een diploma moet hebben als 'ticket naar werk, succes en een gelukkig leven'. De groep betwijfelt dit omdat in de praktijk vooral succeservaringen nodig zijn. De vraag is 'hoe komt een kwetsbare jongere aan succeservaringen'. Stages en werkervaring opdoen (ook buiten het onderwijs) kunnen hieraan bijdragen. Niet vanuit vastomlijnde programma's, maar (kort cyclisch) ruimte creëren voor de ontwikkeling van samenwerkingsprojecten zoals Prins Heerlijk, Chef's level en de weekendschool. Deze zijn ontstaan vanuit de behoefte om mensen kansen te bieden, op voorwaarden die aansluiten bij de doelgroep. Zo kunnen jongeren succeservaringen opdoen, ook zonder diploma. In dergelijke projecten (ook buiten de horeca) gaat het om het bieden van een structuur die de jongere helpt om stappen in zijn ontwikkeling te kunnen zetten.

'Iedereen een baan'

Toenemende internationalisering, technologisering en automatisering leiden tot hogere opleidingseisen. Dit gaat uiteindelijk ten koste van de werkgelegenheid in

het middensegment (mbo-niveau 2/3). Op het lagere niveau zullen de banen misschien zelfs toenemen door automatisering en vereenvoudiging van het werk. Werkgevers blijven echter hogere opleidingseisen stellen dan het werk vraagt. Het is van belang om de arbeidsmarkt meer stabiel te maken, met minder pieken en dalen. Wie geen werk heeft, moet zich arbeidsfit maken of houden. Bij voorkeur geen uitkering verstrekken, maar een (alternatieve) werkweek of dagbesteding creëren. Noem het 'Iedereen een baan'. Het gaat vooral om de mindset dat je werk hebt. Inwoners krijgen dan geen 'beschikking' maar een 'contract'. Dat verantwoordt dan tevens de uitkering. Uiteraard gaat het om maatwerk en wordt per individu gekeken wat nodig is. Organisaties moeten aansluiten om mogelijkheden te creëren en flexibel zijn: zo heeft een week geen vijf dagen, maar zeven.

In de zorg zien we de tendens dat banen op niveau 2 verdwijnen. De gemeente en andere overheidsinstellingen zijn een grote inkoper van zorg; zij kunnen invloed op het aanbod van deze banen uitoefenen via hun aanbestedingsbeleid. Zo kunnen zij de arbeidsmarkt enigszins sturen en de lager opgeleiden meer kansen bieden. Daarnaast kan de overheid zelf de mensen uit de doelgroep in dienst nemen. Je kunt EVC's inzetten voor het kwalificeren van competenties op een bepaald niveau op basis van ervaring. Op die manier wordt de weg naar een baan makkelijker. De kosten van een EVC-procedure zijn gering. Zeker wanneer je ze afzet tegen de kosten van een uitkering.

Schulden: de grootste stressfactor

Als schulden het grootste probleem vormen, moet dat eerst aangepakt worden om iemand weer op de rit te krijgen. Er zijn meerdere ideeën. Zo is men in Rotterdam sinds 5 jaar bezig met een langdurig programma rondom schuldenproblematiek. Bij dergelijke trajecten (hier 20 jaar) is het nodig dat het bij collegewisseling ook commitment krijgt.

Geopperd wordt om eens uit te rekenen wat goedkoper is: schulden opkopen c.q. kwijtschelden of schulden laten afbetalen met behulp van allerlei trajecten. Verder wordt er gesproken over laagdrempelige budgetcafés. En het betrekken van vrijwilligersorganisaties, omdat zij veel mensen kennis om wie het gaat. Een van de aanwezigen merkt op dat met de kwijtschelden van schulden de problemen nog niet opgelost zijn. De schulden blijven groeien door allerlei preferente vorderingen van de overheid (belastingdienst, zorgverzekering, verkeersboetes). Er is dus meer voor nodig.

B. RECHT DOEN AAN ONDERNEMERSCHAP.

Probeer zo veel mogelijk drempels voor werkgevers weg te nemen om werkzoekenden in dienst te nemen. Tilburg heeft een mooi palet werkgeversdienstverlening, maar bereikt nog te weinig het MKB en heeft behoefte aan meer arrangementen op maat.

Het stimuleren van sociaal ondernemerschap biedt mogelijkheden om maatschappelijke problemen in de stad sneller en innovatiever aan te pakken.

Veel studenten vertrekken na hun studie uit Tilburg. Hen behouden voor onze stad vraagt om meer verbinding tijdens studie met de stad en natuurlijk om werkgelegenheidskansen. Denk aan start-ups, zoals Binnenstad 21e eeuw. Studenten zouden ook actief kunnen meedoen en meedenken over sociaaleconomische vraagstukken. Bijvoorbeeld als mentor voor scholieren, of studenten vragen zich in te zetten voor de wijk tegen een lagere huur.

C. TROTS OP VAKMANSCHAP

Er is een tendens te zien dat alle jongeren zo hoog mogelijk opgeleid moeten worden. Terwijl we in onze maatschappij juist ook de lager opgeleiden zo hard nodig hebben. Laat zien dat je ook trots bent op het vakmanschap van de lager opgeleiden en de werkmentaliteit in Tilburg. Biedt ruimte aan vakmanschap en probeer die werkgelegenheid terug te halen naar de stad (reshoring). Vakmanschap moet weer in een beter daglicht komen te staan; geef juist praktijkscholen een goede uitstraling. Ook het zichtbaar maken van resultaten na inspanning is belangrijk, bijvoorbeeld door jongeren een 'gouden envelop' te geven, waarmee een baan wordt gegarandeerd na afronding vakschool.

Een aanwezige vertelt dat jongeren soms aangeven dat zij erg teleurgesteld zijn in hun eigen schoolloopbaan. Maar leren stopt niet bij het behalen van een diploma; het is belangrijk om te blijven leren en je te blijven ontwikkelen. Niet alleen in opleiding maar ook in het omgaan met ongewenste situaties en het zien en pakken van kansen.

MET
OPTIMALE
KANSEN

AGENDA
SOCIAAL

013